

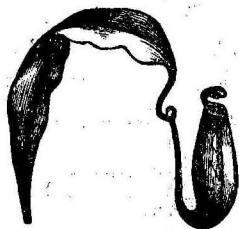
δποίων 400 εἶναι εἰς κυκλοφορίαν καὶ 200 εἰς τὰς διαφόρους τραπέζας. Ἐὰν υποθέσωμεν, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς εἶναι ἐν δισεκατομύριον, καὶ τὸ μεταλλικὸν διενεϊμετο μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ κόσμου, θὰ ἐλάμβανεν ἕκαστος τρεῖς δραχμὰς καὶ ἐξήκοντα λεπτά.

— Ἡ Πόλις τῆς Βοστώνης, ἥτις περιέχει περὶ τὰς 500 χιλιάδας κατοίκων, ἔχει περὶ τὰς 200 σχολεῖα διαφόρων κλάσεων, εἰς τὰ ὅποια συγχάζουσι καὶ ἐκπαιδεύονται ὑπὲρ τὰς 20 χιλιάδας παιδίων, πρὸς πληρωμὴν τῶν διδασκάλων τῶν ὁποίων δαπανῶνται ὑπὲρ τὰς 40 χιλιάδας ταλλήρων! Δικαίως λοιπὸν ἡ Βοστώνη καλεῖται αἱ Νεαὶ Ἀθῆναι.

Ο ΕΥΓΙΝΩΜΩΝ ΠΙΘΗΣ.

Δύο κύριοι κατοικοῦντες εἰς παραλίαν τινα τῆς Ἀφρικῆς ἐξήλθον ποτε εἰς δάσος πρὸς κυνήγιον. Ἐνῶ δὲ περιπλανῶντο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἤκουσαν ὁλολυγμοὺς καὶ ἐκ περιεργείας κινούμενοι ἐστράφησαν πρὸς τὸ μέρος, ὅθεν ἐξήρχοντο αἱ κραυγαὶ ὅπως μάθωσι τὸ αἷτιον.

Καὶ ἰδοὺ πίθηξ καθήμενος πλησίον δένδρου τινὸς, ἔχων τὸν δεξιὸν αὐτοῦ μηρὸν τεθραυσμένον καὶ κλαίων. Ὁ εἰς τῶν κυνηγῶν ἐπρότεινε νὰ τὸν φονεύσωσι καὶ οὕτω νὰ ἀπαλλάξωσιν αὐτὸν τῶν πόνων, ἀλλ' ὁ ἕτερος, ὅστις ἦτο ἱατρὸς, δὲν ἐσυγκάτενευσεν εἰς τοῦτο· πλησιάζας δὲ τὸ ζῶον καὶ ἐξετάσας τὴν πληγὴν, ἔδωκεν αὐτὴν διὰ τοῦ μανδουλίου του· τοῦτο πολὺ εὐχαρίστησε τὸν πίθηκα, ὅστις διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων κινήματων προσεπάθει νὰ ἐκφράσῃ τὴν πρὸς τὸν εὐεργέτην του εὐγνωμοσύνην. Οἱ κυνηγοὶ ἀφήσαντες τὸν πίθηκα ἀνεχώρησαν, περιπλανηθέντες· δ' ἐπὶ πολλὸν χρόνον εἰς τὸ δάσος καὶ καταληφθέντες, ὡς ἐκ τοῦ κόπου καὶ τοῦ καύσαντος, ὑπὸ ὑπερβολικῆς δίψης ἐπέστρεψαν κεκμηκότες καὶ σκεδὸν ἡμίθανοι πρὸς τὸ μέρος ὅπου εἶχον ἀφήσει τὸν πίθηκα. Οὗτος δὲ μόλις εἶδε τὸν εὐεργέτην του, καὶ ἀμέσως ἐννόησεν, ἐκ τῆς ἀδημονίας καὶ τῶν σχημάτων αὐτοῦ, ὅτι ἔτρεχε μέγαν κίνδυνον· λοιπὸν ἀφήσας αὐτοὺς ἀνεχώρησε συρόμενος, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε φέρων εἰς τὰς χεῖρας τι ἄνθος κυλικόειδές (pitcher plant) (ὅμοιον μὲ ποτῆριον) τὸ ὁποῖον προσέφερεν εἰς αὐτούς.

Τὸ ἄνθος τοῦτο ἔχει σχῆμα, κέρατος· τὸ δὲ στόμιον αὐτοῦ ἐν μὲν ἀνυδρίᾳ, κυλύπτεται ὑπὸ τίνος πετάλλου,

τὸ ὁποῖον, ἐν καιρῷ βροχῆς ἀνοίγει καὶ οὕτω συνάγονται εἰς αὐτὸ ἑκατὸν περίπου δράμια ὕδατος, τὸ ὁποῖον τηρεῖται καθαρὸν καὶ χρησιμεύει πρὸς κατὰσβεσιν τῆς δίψης ζώου τινὸς ἢ ἀνθρώπων εἰς ἐποχὴν ὑπερβολικοῦ καύσαντος. Ὁ πίθηξ λοιπὸν, οὗτος, ἀπὸ εὐγνωμοσύνης κινούμενος ἐπρομήθευσεν εἰς τὸν εὐεργέτην του ὕδωρ καὶ οὕτω ἔσωσεν αὐτὸν ἐκ σκληροῦ καὶ ὀδυνηροῦ θανάτου.

Καὶ ὅμως πολλοὶ ἄνθρωποι οὔτινες καυχῶνται ὅτι εἶναι πολὺ ἀνώτεροι τῶν πιθήκων κατὰ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν εἶναι πολὺ κατώτεροι αὐτῶν κατὰ τὴν εὐγνωμοσύνην. Ὁ Θεὸς, ὡς καλὸς καὶ ἀγαθὸς πατὴρ, προμηθεύει εἰς ἡμᾶς ἀφθονίαν ἄρτου, ὕδατος, ἀέρος, φωτός, καὶ πάσης φυσικῆς εὐλογίας, καὶ πρὸς τοῦτοις ἔδωκεν τὸν υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ὅπως ἀποθάνῃ διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, ἡμεῖς δὲ ὅχι μόνον λησμονοῦμεν νὰ εὐχαριστῶμεν αὐτὸν καθ' ἑκάστην διὰ προσευχῆς, ἀλλὰ καὶ περιφρονοῦμεν αὐτὸν διὰ τῆς διαγωγῆς μας καὶ ὑβρίζομεν καὶ βλασφημοῦμεν αὐτὸν διὰ τῶν λέξεων.

Ἄς μάθωμεν λοιπὸν καὶ ἐκ τοῦ πίθηκος νὰ ἡμεθα εὐγνώμονες ὅχι μόνον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Θεὸν τὸν μέγιστον τοῦ ἀνθρώπου εὐεργέτην.

ΟΦΕΛΙΜΑ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

Εἰπέ ἀντικείμενά τινα ἢ πράγματα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἔχωσι τὰς ἐξῆς ποιότητες. Μέγαν, μικρὸν, ὀρθιον, νέον, ξηρὸν, ὑγρὸν, παχὺ, ἰσχνόν, παλαιόν, σπάνιον, ἀσθενές· ὑμέτε· βραχὺ, στενόν, χονδρὸν, ξυνόν, πικρὸν, σφόν, κόκκινον, πράσινον, μαῦρον, κίτρινον, ὀξὺ, ὀκνηρὸν, ἐργατικόν, ὑψηλόν, χαμηλόν, ὁμαλόν, ψυχρὸν, θερμὸν, εὐχάριστον, δυσάρεστον, ἀγαθόν.

ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ.

Πολλὰ τῶν κακῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι, προέρχονται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἀρετῆς ταύτης — τῆς αὐταρκείας. Οἱ ἄνθρωποι συνήθως μὴ ἀρκούμενοι εἰς ὅσα ἔχουν στενοχωροῦνται καὶ λυποῦνται, διότι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι περισσότερα καὶ καλλίτερα.

Ἱστορεῖται, ὅτι ὁ Σωκράτης διερχόμενός ποτε διὰ τῆς ἀγορᾶς εἶπεν εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν, « Πόσα πράγματα ὑπάρχουσιν ἐδῶ, τὰ ὅποια, δὲν ἐπιθυμῶ! »

Ἱεροκλῆρὺς τις, ὅστις ἐλάμβανεν ὀλίγον μισθὸν, συνεβίβη νὰ ἀστείεῖται πρὸς τοὺς φίλους του λέγων, « Δὲν χρεωστῶ τίποτε — Δὲν μὲ χρεωστᾷ τις τίποτε — Δὲν ἔχω τίποτε — Δὲν χρειάζομαι τίποτε! »